OČI BREZOVSKEJ ŠKOLY • 12 • 4 • 2019 • ROČNÍK I •

OČI BREZOVSKEJ ŠKOLY

Časopis žiakov Základnej školy Brezová pod Bradlom 1. číslo

Milí čitatelia,

prinášame Vám prvé číslo školského časopisu, ktorý sme sa rozhodli pripraviť na počesť stého výročia založenia našej školy. Ako žiačky 9. ročníka sme pre Vás vytvárali tento časopis s cieľom priblížiť Vám udalosti, ktoré sprevádzali jej vznik, odhaliť zaujímavosti o učiteľoch i žiakoch a bližšie spoznať aj ostatných zamestnancov. Získané informácie sme sa snažili spracovať zaujímavým spôsobom tak, aby Vám odokryli doteraz nepoznané fakty. Pozoruhodné úryvky z kroník dopĺňajú prepracované kresby z prvej polovice minulého storočia. Tieto kresby vtedajších učiteľov brezovskej školy Vás prenesú späť do minulosti, v ktorej nebolo všetko také jednoduché ako dnes. Prenesú Vás do časov, keď deti pri výučbe nemali možnosť využívať internet, ale museli sa spoliehať na knihy z knižníc a vedomosti svojich rodičov a starých rodičov.

Tvorba tohto časopisu nebola jednoduchá. Boli to hodiny premýšľania nad obsahom článkov, hodiny sedenia za počítačom, behania po škole a naháňania odpovedí na naše často otravné otázky. No veríme, že všetka naša námaha mala zmysel, a pri čítaní nášho časopisu sa dozviete niečo nové. Veľká vďaka patrí pani učiteľke Michalicovej i pani riaditeľke, ktoré s veľkou ochotou pomáhali vytvárať tento časopis. Samozrejme, ďakujeme všetkým, ktorí nejakým spôsobom napomohli k vytvoreniu tohto časopisu. Veľmi veľa práce sme do písania vložili aj my - deviatačky. Na pár mesiacov sme sa premenili na skutočné redaktorky a novinárky. Musíme skonštatovať, že chvíľami to bolo naozaj ťažké, no s výsledkom sme spokojné. Dúfame, že i napriek našim spočiatku nulovým skúsenostiam sa Vám bude naša prvotina dobre čítať. Vidíme sa v nasledujúcom čísle.

Vaša redakčná rada.

Zo školskej kroniky

Ako už iste viete, tento rok naša škola oslavuje storočnicu. Keďže sto rokov je úctyhodný vek, rozhodli sme sa pozrieť na jej mladosť a priblížiť Vám jej začiatky.

∅ 1923

Dnes máme na vyučovanie prispôsobené triedy, napr. učebňu geografie, biológie, jazykové triedy a mnohé ďalšie. Na zlepšenie kvality vyučovania sú triedy vybavené interaktívnymi tabuľami, počítačmi a rôznymi pomôckami. No v minulosti takýto luxus v školách nebol. Žiaci sa rôzne predmety učili v jednej triede vykurovanej pieckou a nemali k dispozícii žiadnu elektrotechniku.

„Toho roku premiestnená bola naša škola do budovy ev. a. v. ľud. školy, kde zaujala 1. poschodie. V prízemí ostaly 1. trieda ev. a. v. ľud. školy a sborovňa, spoločná pre obidve školy. Učiteľský byt v 1. poschodiu, ktorého dosial používal správca ev. a. v. školy, adaptovaný bol, pokial to bolo možné, na triedy. Avšak ani toto umiestnenie školy naprosto nevyhovuje. Prízemok budovy je velice vlhký, školské siene sú malé a nevhodne osvetlené.“

∅ 1928/29

23. september bol dňom slávnostného odhalenia monumentu mohyly na Bradle. Na príprave slávností participovali aj žiaci školy, ktorí boli dva dni pred odhalením mohyly uvoľnení zo školy. Oslavy prebiehali v radostnom duchu, boli však prekazené hustým dažďom, ktorý donútil ľudí odísť.

„Koncom mesiaca septembra 1928 bola naša škola a s ňou celý učiteľský sbor strhnutá do prúdu príprav k slávnostnému odhaleniu mohyly hrdinu generála Dr. M. R. Štefánika. Pečlivo pripravená slávnosť, ku ktorej sa celá Brezová zaodiala pestrými vlnami nesčetných zástav v jasajúcich štátnych a národných barvách, bola pokazená veľmi nepriaznivým počasím; potoky vôd zaplavily lúky, rozlialy sa po námestí a bičujúci leják vyhnal i tých najodvážnejších, ktorí sa vydali k mohyle.“

Zvlášť významným dňom pre Brezovú a našu školu bol 10. október 1928, kedy cez našu obec prešiel v aute so svojím sprievodom pán prezident Dr. T. G. Masaryk v spoločnosti Dr. Eduarda Beneša a Dr. Štefana Osuského. Vzácnych hostí pozdravili žiaci našej školy pri Národnom dome M.R. Štefánika.

„Zima roku 1928 bola veľmi tuhá; aj najstarší občania tvrdili, že podobnej nepamätajú. Dľa nášho školského merania dostúpily mrazy -34°C, ale mrazy nočné boli ešte tuhšie. Za zimou kráčaly choroby, najmä chrípka. Poneváč nebolo možné učebné miestnosti, bárs len minimálne, vykúriť a cestou do školy trpely deti nezvyklou zimou, boly všetky školy republiky ministerstvom školstva zatvorené.“

Ako môžete vidieť, zima dnes a v minulosti sa veľmi líši. Vtedy sa deťom naše dnešné -5° mrazy zdali relatívne teplé a tešili sa im. Ale tieto veľmi nízke teploty mali aj svoje výhody – boli dlhšie prázdniny.

1931/32

Dnes vnímame rozhlasové vysielanie ako obyčajnú vec, rádio si zapneme aj počas krátkej cesty autom do obchodu. Ale v minulosti to tak nebolo. Vysielanie sa považovalo za veľkú udalosť, žiaci sa vždy na vysielanie veľmi tešili.

„V tomto školskom roku zúčastňovalo sa žiactvo tretej triedy pravidelne každý piatok rádiového rozhlasu pre vyšší stupeň škôl. Najvýznačnejšie programy počúvalo všetko žiactvo školy v dvoch školských miestnostiach. Bolo by treba v záujme výučby, aby bola škola vybavená dobrým prijímačom a niekoľkými ampliónmi."

A. Reptová, V. Kováčiková

Tajomstvá našej riaditeľky

Vyspovedali sme pre Vás aj našu pani riaditeľku a snažili sme sa zistiť, čo jej robí radosť a čo jej prináša starosti pri jej každodennej práci.

Riaditeľkou našej školy je Mgr. Ivica Gavlasová. Keďže vyštudovala Matematicko-fyzikálnu fakultu UK v Bratislave, učí aj informatiku a matematiku.

Na tejto škole pracuje 16 rokov z čoho 10 rokov je na pozícii riaditeľky školy. Riaditeľka tvrdí, že byť riaditeľom je veľký rozdiel oproti postu učiteľa. Priznala sa, že má rada každodenný kontakt so žiakmi, že radšej učí ako „riaditeľuje". Popri vedení školy má však iba niekoľko vyučovacích hodín.

Prezradila nám aj to, čo považuje za svoje pracovné úspechy v uplynulých pár rokoch. Vybaveniu školy veľmi pomohlo obnovenie školského nábytku (lavice, stoličky, tabule, botníky atď.) a čiastočne i technického vybavenia. Najväčšou zmenou nielen vizuálnou, ale i praktickou pre dobré fungovanie školy, bolo vybudovanie pavilónu C. Tak máme všetko pod jednou strechou. Triedy a krásnu veľkú jedáleň. Priznala sa, že má ešte veľa nových nápadov, čo zlepšiť, čo upraviť. Jej plány často zlyhávajú práve na niektorých z nás, na našom správaní. Často sa stáva, že musí riešiť zámerné poškodzovanie školského majetku. Zopár jednotlivcov tak ničí celkový dojem. Odhliadnuc od tohto problému je pani riaditeľka s nami spokojná.

Pani riaditeľka sa nám priznala, že počas jej študijného života mala rada všetky predmety, no v obľube nemala hudobnú a sloh.

K. Chovancová, A. Dunková, E. Marková

Na pokeci s pani vedúcou kuchyne, našimi kuchárkami a upratovačkami

V časopise Oči brezovskej školy Vám chceme priblížiť aj našu školskú jedáleň, kuchyňu a názory jej zamestnancov. Preto sme sa vybrali do školskej kuchyne, kde sme sa opýtali pani kuchárok a pani vedúcej na pár otázok, ktoré nás i Vás zaujímajú.

T. Menkynová

Ako prvé sme oslovili pani kuchárky, ktoré nám prezradili, že najťažšie recepty sú lievance, španielsky vtáčik, sviečková omáčka či važecká pochúťka. Tieto recepty pravdepodobne vyžadujú najviac práce s prípravou, no výsledok stojí za to. Naopak najľahšími receptami sú špagety a segedínsky guláš. Ich motto je:

„Najchutnejší recept je ten, čo sa robí s láskou a nehádže sa do odpadu." Táto práca ich baví, preto si ju vybrali. Jedlo začínajú pripravovať už o siedmej hodine, o hodinu neskôr už začínajú variť.

Pár otázok sme položili i pani vedúcej.

• Čo si myslíte o tom, že majú byť obedy zadarmo?

„Myslím si, že až prax ukáže, či to bol dobrý nápad. Obávam sa veľkého chaosu v evidencii."

• Aké nové jedlo by ste pridali do kuchyne?

„Najradšej také, ktoré by zjedli všetci stravníci, aby nezostal žiaden odpad."

• Rozmýšľali ste nad iným zamestnaním, ako pracovať v školskej jedálni?

„Zatiaľ nie."

•Baví vás táto práca?

„Baví. Pokiaľ sú stravníci spokojní, som spokojná aj ja, veď sme tu pre stravníkov."

• Čo by ste chceli odkázať žiakom školy?

„Mnohí žiaci, najmä na 1. stupni nevedia používať príbor. Myslím si, že i to je dôvod prečo nechajú kus mäsa na tanieri. Máme to overené, ak je mäso pokrájané na kocky a jedia len lyžicou, všetko zjedia. Preto odporúčam, aby žiaci používali viac príbor, aby pojedli všetko jedlo a nemuseli sme kŕmiť ošípané."

E. Jakešová, N. L. Blahová,
S. Sojková, P.A. Sedlačíková

Nenahraditeľnou súčasťou našej školy sú pani upratovačky, ktoré sa starajú o čistotu. Vďaka nim táto škola vyzerá tak ako vyzerá. Rozhodli sme sa ich trocha „vyspovedať" a zistiť, ako dlho tu pracujú, čo im pridáva viac práce, dokedy pracujú, kde „oddychujú", keď nemajú toľko práce a čím ich najviac hneváme.

Dozvedeli sme sa, že naše pani upratovačky tu pracujú v priemere 25 rokov. Ráno prichádzajú o siedmej hodine, pracujú do desiatej. Popoludní o jednej sa opäť vrátia do školy a pracujú tu až do šiestej. Svoje voľnejšie chvíle trávia v šatni a chvíle medzi pracovnými zmenami trávia väčšinou doma, alebo na nákupoch. Pán školník, ktorý bol prítomný pri rozhovore, poznamenal: „Keď je z čoho." (smiech)

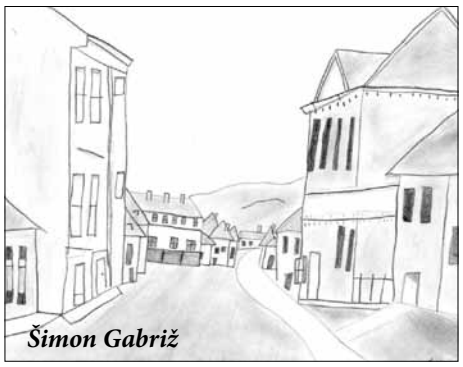
Mária Kolbová

Školníka vyspovedáme v ďalšom čísle. To, čo nemajú radi na žiakoch, je drzosť. Pani upratovačky povedali, že tak ako sme nevychovaní a drzí v posledných rokoch, to tu ešte nebolo. Napríklad šupky z ovocia hádžeme do záchodových mís (niekedy

sa tam nájdu aj tričká) a pridávame im tak veľa zbytočnej práce. Aj ničenie školského majetku spomenuli. Halóoo, spolužiaci, pripadá vám to vtipné?!!!

Pri otázke, čo ich na nás teší, sa pousmiali a zamysleli. Povedali, že máme aspoň snahu učiť sa. A tak nám všetkým nepriamo odkazujú, aby sme menej času trávili pri počítačoch, mobiloch (sociálnych sieťach) a radšej vybehli von na ihrisko, zobrali švihadlo a bavili sa vonku s kamarátmi.

D. Chrvalová

Šimon Gabriž

Čo ešte neviete o našich učiteľoch, a chceli by ste sa to dozvedieť?

Dominika s Tímeou vytvorili krátke ankety, ktoré dostal každý učiteľ. Potom sa trocha potrápili s matematikou a štatisticky ich spracovali. Tu máte príležitosť nahliadnuť do osobného života našich učiteľov:

O Obľúbené jedlo

Vyzerá to tak, že naši učitelia preferujú najmä mäsité jedlá. Je pravda, že nepohrdnú ani cestovinami, zeleninou a ovocím. Ale jednoznačne zvíťazilo mäso, či už viackrát spomenutý segedínsky guláš alebo sviečková.

O Krajina, ktorú by ste chceli navštíviť

A čo krajiny? Naši učitelia by chceli navštíviť snáď každú časť sveta, okrem Antarktídy. Niektorí sa radi vracajú do Chorvátska či Talianska. Tí, ktorí by chceli zažiť viac adrenalínu a iných kultúr, láka napríklad taký Madagaskar alebo Nový Zéland. Najviac ich to však ťahá na Island, ktorý v našej ankete jednoznačne zvíťazil . Druhé miesto podľa počtu hlasov získalo Nórsko.

O Obľúbená farba

Čo sa týka obľúbených farieb, nebolo to hneď jednoznačné. O prvé miesto sa „bili" červená a modrá. No napokon zvíťazila modrá, ale len o kúsok.

O Hudobný nástroj

Väčšina učiteľov nevie hrať na hudobný nástroj. No tí, ktorí zakrúžkovali áno, napísali viac hudobných nástrojov. Najčastejšie sa objavoval klavír.

O Počet rokov na tejto škole

No a koľko rokov tu pracujú? Zo všetkých zozbieraných odpovedí sme vyrátali priemer 13 rokov.

O Športy

Veľmi veľa učiteľov sa venuje športu. Čo sa týka zimných športov, kraľuje lyžovanie. A čo letné športy? Tam to už bolo ťažšie, veľmi obľúbené sú viaceré. Top 3 sú plávanie, bicyklovanie a bedminton.

O Cestovanie

Naši učitelia navštívili naozaj veľa krajín. Absolútnym víťazom sa však stalo Slovensko, respektíve Tatry. Vychádza nám z toho, že nielen radi lyžujú, ale radi chodia aj na turistiku.

T. Fitalová, D. Chrvalová

Tomáš Michálek

A čo naši učitelia?

V školskom časopise budeme uverejňovať aj rozhovory s učiteľmi. V tomto čísle sme vyspovedali tri učiteľky. Ktoré a ako odpovedali na otázky? Dozviete sa v nižšie uvedenom texte!

Tomáš Michálek

Mgr. Patrícia Škodová

Pani učiteľka Škodová priznala, že ju od malička zaujímali zvieratá a história. Keďže si ako strednú školu zvolila Obchodnú akadémiu v Senici, kde sa nevyučuje BIO ani CHE , na vysokú školu veteriny ju neprijali. Preto sa rozhodla pre druhý okruh, ktorý ju zaujímal, a to históriu.

• Prečo ste si vybrali práve DEJ a OBN?

Dejepis je láska, občianska sa tam už len tak priplietla, keďže študovať sa dali iba dvojkombinácie.

• V akom dejepisnom období by ste chceli byť, ak by ste si mohli vybrať?

Rozhodne vo všetkých, aby som videla, ako v konkrétnych obdobiach svet naozaj vyzeral.

• Kam by ste utiekli pred vojnou?

Utekala by som bojovať za svoju krajinu. Slovensko je nádherné i napriek tomu, že nežijeme vo vojne, je stále čo chrániť.

• Je historické miesto, ktoré by ste chceli navštíviť?

Nemám vybrané žiadne historické miesto, kde by som chcela ísť. Skôr veľmi rada cestujem a spoznávam krajiny, ich zvyky, tradície, kultúru, gastronómiu...

• Akú hudbu počúvate?

Počúvam všetko, čo môžem spievať.

Bc. Katarína Považancová

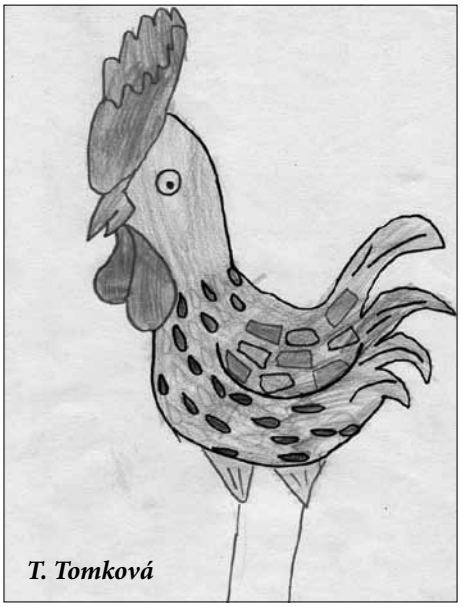
Pani učiteľka Považancová je učiteľkou v ŠKD (školskom klube detí). Deťom venuje veľa energie, pretože ako sama povedala, práca s deťmi ju baví a napĺňa. Po úspešnom ukončení štúdia sa venovala deťom v MŠ (materská škola). Na našu ZŠ nastúpila iba tento rok a podľa jej slov je tu veľmi spokojná. Medzi deťmi je veľmi obľúbenou družinárkou.

• Kedy prichádzate do školy?

Ako kedy, niekedy o 6.00 (otváram školu, vediem rannú družinu) alebo o 11.30 (vediem poobednú družinu).

• Akú vysokú školu ste vyštudovali?

Študovala som na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, konkrétne odbor predškolská a elementárna (prvostupniarska) pedagogika.

T. Tomková

• Bola práca s deťmi vašou vysnívanou prácou?

Áno. Vždy som mala rada deti, bavila ma práca s nimi, predovšetkým s tými mladšími. Pre mňa je odmenou byť s nimi, vidieť ako rastú, rozvíjajú sa, tešia sa z rôznych maličkostí. I keď je to zodpovednosť, stále je to pre mňa práca, ktorá ma napĺňa, pretože každý deň pri deťoch je iný, plný prekvapivých momentov.

• Je práca s deťmi náročná a vyčerpávajúca?

Pre mňa je práca s deťmi oddychom, aj keď je to zodpovednosť.

• Aké aktivity robíte s deťmi v družine?

Pri priaznivom počasí chodíme na školský dvor alebo na prechádzky. V inom prípade robíme domáce úlohy. Keďže je mojim cieľom hravou formou učiť deti rešpektovať, počúvať sa, hrávame spoločenské hry.

ŠKD_3. oddelenie

Mgr. Viera Michalicová

Pani učiteľka Michalicová je učiteľkou anglického jazyka už 10 rokov, ale prezradila nám, že sa učila i nemčinu a taliančinu.

• Akú vysokú školu ste vyštudovali?

Filozofickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave odbor Anglický jazyk/literatúra a Estetická výchova.

• Chceli by ste sa venovať aj niečomu inému, napríklad umeniu?

Pred tým, ako som začala učiť, som viac ako 10 rokov pracovala v oblasti umenia a kultúry, čo je oblasť, ku ktorej stále veľmi inklinujem, ale v súčasnosti je to skôr moje hobby.

• Ak by vám školstvo ponúklo možnosť vyučovať v Anglicku alebo v zahraničí, prijali by ste to?

Neviem, či práve v Anglicku, ale určite by som privítala i viacročnú stáž. Akýkoľvek pobyt v inom kultúrnom prostredí prináša množstvo skúseností, iný pohľad a postoj, čo je neoceniteľné a veľmi dôležité. Možnosti sú stále, ale pre mňa je dôležitá rodina, ktorá je na Slovensku.

• Ak by ste si mohli vybrať, v akej krajine by ste chceli žiť?

Mám veľmi rada Taliansko, ale veľmi rada by som skôr cestovala, respektíve žila istú dobu na rôznych miestach.

A. Dunková, E. Marková

ČO SME ZISTILI O NAŠICH ŽIAKOCH

A tu je niečo o nás. Prebehli sme celú školu a žiakov sme sa popýtali na ich obľúbené filmy, športy či na hudbu, ktorú počúvajú. To, čo sme zistili, si môžete prečítať tu.

ČO NÁM CHUTÍ

Najprv sme sa pýtali na obľúbené jedlo zo školskej jedálne. Toto sú jedlá ktoré nám chutia najviac:

1. **Špagety bolognese**
2. **Perkelt**
3. **Vyprážaný rezeň**
4. **Pečené kuracie stehienka**
5. **Špenátové halušky**

Prvostupniarom chutia najmä špagety, kura s ryžou, buchty a langoše.

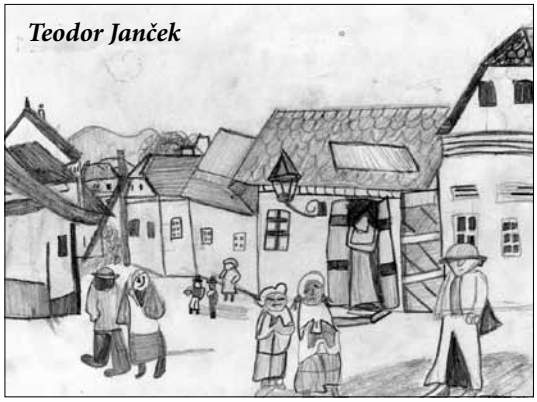
Andrej z 9.B nás pobavil svojou výnimočnou odpoveďou – jeho obľúbeným jedlom zo školskej jedálne je pečený bôčik.

ŠPORTY

Ďalej sme sa zaujímali o naše obľúbené športy. Najobľúbenejším športom na našej škole je futbal. Veľa žiakov obľubuje aj lyžovanie, beh či florbal. K ďalším obľúbeným aktivitám patria tenis, tanec aj korčuľovanie.

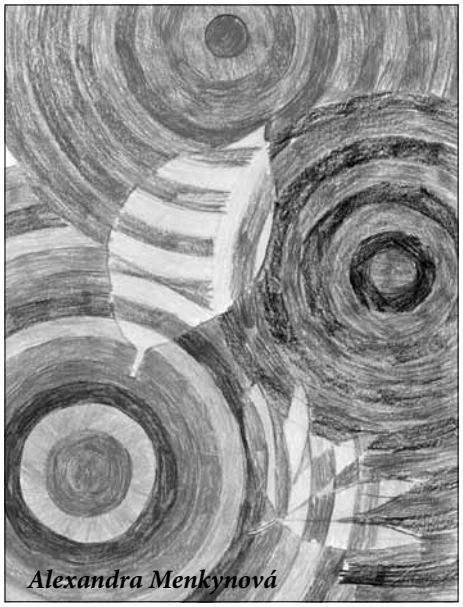
FILMY

Dievčatá dali na romantiku a najviac hlasov získal film s niekoľkonásobným počtom Oscarov – Titanic. Chalani obľubujú filmy od Marvelu – Avengers Infinity War.

Teodor Janček

Samozrejme, medzi obľúbené filmy patrí aj klasika o mladom čarodejníkovi Harry

Alexandra Menkynová

Potterovi. Radi si však pozrieme aj filmy ako After, Bohemian Rhapsody a Rýchlo a zbesilo.

HUDBA

Z hudobného hľadiska patria medzi obľúbených interpretov Imagine Dragons, Eminem, Ariana Grande, Harry Styles, Separ a Sima. Z hudobných žánrov na našej škole prevláda POP, ďalej počúvame rap

Nina Kňazovičová

a rock. Malý počet žiakov počúva metal a punk.

ČÍTANIE KNÍH

Stále sa hovorí, že deti málo čítajú, ale my sme zistili, že veľa z nás čítava často knihy a baví nás to. Avšak, nájdu sa aj takí, ktorí knihu ani len neotvoria. Ale tých je málo.

ZVIERATÁ

Zisťovali sme aj aké je najobľúbenejšie zviera (ale iba na 1. stupni). Zvíťazili pes

a mačka, po ktorých nasledoval kôň a korytnačka.

O POČÍTAČOVÉ HRY

V každej triede sa nájde pár žiakov, ktorí hrávajú hry, ale my sme anketu robili iba na 1. stupni a zaujala nás obľúbená hra Bež párok bež.

Položili sme aj neobvyklé otázky. Odpovede sme spracovali a tu sú výsledky:

Prvá z nich znela: **„Boli by ste radšej čarodejom alebo superhrdinom?“**

Dve tretiny z opýtaných žiakov by radšej boli čarodejníkom. Zvyšná tretina zasa superhrdinom.

Druhou neobvyklou otázkou bolo, či by žiaci **„radšej vlastnili slona veľkého ako mačka alebo mačku veľkú ako slon“**. Viac ako tri štvrtiny sa rozhodli pre slona veľkosti mačky.

N. Boledovičová, N. Krištofová

NAŠI ABSOLVENTI

V každom čísle časopisu Vám plánujeme predstaviť niektorého z našich absolventov, ktorému sa podarilo niečo výnimočné. Do tohto čísla sme vybrali Ninu Abramovičovú, ktorá spolu s Lenkou Mlčúchovou vytvorili zaujímavý komiks zo života nášho významného rodáka Milana Rastislava Štefánika. Tento rok si pripomíname 100. výročie jeho smrti. Nina nakreslila všetky tie krásne ilustrácie komiksu.

Nina je študentkou Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave, odboru Kov a šperk. V súčasnosti je na stáži v bulharskej Akadémii umení v rámci programu Erazmus. Napriek tomu si našla čas, aby nám odpovedala na zopár našich zvedavých otázok.

✷ Koľko ti trvalo nakresliť všetky tie ilustrácie?

Na komikse sme s Lenkou pracovali s prestávkami asi dva roky. Bola to moja prvá skúsenosť s tvorbou komiksu, takže som zo začiatku niektoré strany aj trikrát prerábala. Joj, a ani sama neviem povedať, ako dlho to trvalo :D. Bol to veľmi zdĺhavý proces, všetko som robila ručne. Najskôr som dostala text od Lenky a rozvrhla som si ceruzkou jednotlivé scény. Potom som ich vyťahovala tušom a nakoniec vyfarbila akvarelom. Na komikse som pracovala cez prázdniny, sviatky, víkendy, cez deň aj po nociach :D .

✷ Kedy si objavila v sebe umelecké nadanie?

Už ako malá som stále niečo špekulovala. Kreslila, maľovala, modelovala, splietala dokopy všelijaké halúzky, drievka, gombíky, látky. Vždy som rodine vyrábala vlastnoručné darčeky. Mamina spomína, že vždy po mne zostávali všade farebné škvrny, nitky a lepidlo. No bola som expert a najradšej som vždy robila na zemi :D. Keď som nastúpila na základnú školu, začala som chodiť do ZUŠ-ky na výtvarnú a na keramiku. Keď prišiel deviaty ročník, musela som sa rozhodnúť a tak nejako som už sama cítila a vedela, že chcem aj naďalej tvoriť. S obrovskou maminou podporou som nakoniec išla na Strednú umeleckú školu do Bratislavy, odbor-textil.

✷ Čo je najzaujímavejšie na štúdiu na umeleckej vysokej škole?

Na umeleckej vysokej škole je zaujímavé podľa mňa asi všetko. Je to obrovská sloboda v tvorbe. Môžem robiť s materiálmi od výmyslu sveta, používať rôzne nástroje a učiť sa rôzne techniky. Na jednotlivých odboroch je nás máličko, tak sa nám profesori môžu viac venovať, a tak sme ako jedna veľká rodina. Napríklad, nás je v ateliéri len 15 a ja mám len jednu spolužiačku. Veľmi zaujímavá je napríklad naša kresba v obrovskej presklenej miestnosti, všade sú stopy po farbách a uhlíkoch. Kreslíme na obrovských doskách, väčších než my sami a vždy máme nejakého zaujímavého pána alebo pani ako modelov.

✷ Nina, na čo si najviac pamätáš zo základnej školy?

Zo základnej školy si najviac pamätám mojich spolužiakov - s niektorými sa ešte doteraz stretávame. A mám odtiaľ aj tri najlepšie kamarátky. A asi do smrti si budem pamätať hodiny chémie, fyziky a telesnej. Vždy som mala chuť schovať sa pod lavicu, keď začala pani učiteľka vyvolávať. Na matematike som sa cítila rovnako, ale mali sme úžasného pána učiteľa Miloša Klandúcha, takže nakoniec to bola aj pekná hodina.

✷ Aké sú tvoje plány do budúcnosti?

Po skončení školy by som si chcela zriadiť svoj vlastný ateliér, doma alebo na mieste, kde sa rozhodnem ostať. Chcela by som sa živiť výrobou šperkov a venovať sa vlastnej umeleckej tvorbe -kresbe, maľbe, ilustráciám pre deti a hlavne chcem, aby ma aj v budúcnosti bavilo to, čo robím. Ešte by som chcela viac precestovať svet. Teraz som v Bulharsku na akadémii. Spočiatku som sa veľmi bála ísť, ale teraz som zistila, že je to jedno z mojich najkrajších období. Vidieť iný kraj prináša množstvo nových inšpirácií.

Ďakujeme a prajeme Ti veľa úspechov, kreativity a davy nadšených návštevníkov Tvojich výstav.

V. Michalicová

FOTOGALÉRIA

Vybrali sme pre Vás niekoľko zaujímavých momentov, ktoré sa podarilo zachytiť počas našich školských aktivít v tomto školskom roku.
Deviataci pomáhali s nástenkami k výročiu školy.

OČI BREZOVSKEJ ŠKOLY Časopis žiakov Základnej školy Brezová pod Bradlom
Vydáva: Základná škola Brezová pod Bradlom, Dolné lúky 357/1, 906 13 Brezová pod Bradlom • Tel.:034 6242 144, 034 6242 246, 0911 595456 • e-mail: skola@zsbrezova.edu.sk • www stránka: www.zsbrezova.edu.sk
Redakčná rada: Blahová Nina Lýdia, Boledovičová Nina, Čelková Simona, Dunková Alexandra, Fitalová Tímea, Hendricken Oona, Chovancová Katarína, Chrvalová Dominika, Jakešová Ester, Kováčiková Valentína, Krištofová Natália, Marková Ema, Michalicová Viera, Reptová Alžbeta, Sedlačíková Patrícia Anna, Sojková Simona • Jazyková redakcia: Mgr. Iveta Blažková • Typografia a tlač: LINEA – grafická dielňa s.r.o., Brezová pod Bradlom •